

om Finantsministeren vilde sige os, inden den første Behandling endes, hvor meget Summa Summarum af alle de Udgifter beløber sig til, som han i indeværende Aar vil forlange. Dette Ønskes Opfyldelse stemmer da ogsaa med Grundloven.

Sagt: Jeg skal ikke komme ind paa de store politiske Spørgsmaal, som den ærede Taler, der aabnede Forhandlingen idag, (Holstein) har reist; men der er kun et Par Punkter, hvor jeg anser mig forpligtet til at udtale mig, fordi jeg var personlig tilstede, og fordi jeg tildels har været Deltager i de Begivenheder, hvorom han udtalte sig. Jeg skal dog gjøre dette med fornøden Hensyn, tagen til, at vi have Finantslovsforslaget og ikke disse politiske Møder til Forhandling, og altsaa med den højeste Grad af Indskrænkning, jeg formaar, for dog samtidig at kunne hævde, hvad jeg anser for nødvendigt. Jeg skal da bemærke, at naar det ærede Medlem fremstillede sin Virksomhed i Hillerød som beskyttende Virksomhed lige overfor Mødet og Indbyderne og sig selv som en Slags Haandlanger for Kjøbenhavns Politi i Ordenens Opretholdelse, saa er denne Fremstilling i Modstridning til, hvad jeg med mine egne Ord har set, og hvad de øvrige Herrer, som vare der tilligemed mig, have set, og den er af den Bestaaenhed, at det vilde føre for vidt, om jeg her vilde indlade mig paa at imødegaa den. Det gaar med denne Fremstilling, som det overhovedet gaar med Alt, hvad der forhandles mellem de to modsatte Sider af Salen. Vi maa opgive Haabet om at overbevise hinanden. Vi sige blot: Lad dem blot løbe Løben ud, vi ere saa parate til at staa paa Grændsen og tage imod dem! Vi have opgivet Haabet om og Trøen paa ad Overbevisningens Vej at komme overens med de Herrer. Jeg skal trække et Moment frem, som væsentlig er det, der har foranlediget mig til at tage Ordet. Det ærede Medlem udtalte sig om, hvad der var passeret ved et forresten halvt privat Maaltid i Thisted, og et Festsmaaltid ovenpaa det offentlige Møde — disse Festsmaaltider have jo en mere privat Karakter end de offentlige Møder. Her vil jeg bede Forsamlingen lægge vel Mærke til, at det er den samme Taler, som har betegnet sine politiske Modstandere som Krappyl, Pjalter

o. s. v. (Holstein: Det er ikke sandt!) Det er sandt. (Holstein: Nei!) Jeg har noteret dem paa Papiret! Det er den samme Taler, som føler sig indigneret over de Udtryk, der efter Referatet have været brugte. Nu maa jeg sige, at jeg var tilstede ved dette Møde, og efter den almindelige Tilslutning, som Amtmand Unsgaards Ord fik, anser jeg mig forpligtet saavel som det øvrige Selstaa til at være medansvarlig for disse Ytringer. Ytringerne gjaldt selvfølgelig en Agitation, som vi have set blive drevet med saadanne Midler, at jeg ikke tror, at Amtmand Unsgaards Ytringer falde saa stærkt i Øinene, som den ærede Taler vilde fremstille dem, naar man har været Vidne dertil og set den drevet for sine Øine. Som sagt, han kan drage sig til Minde, hvorledes en hel Række af ligefremme Udvæmsord og Insulter ere blevne brugte fra hans egen og Meningsfællers Side om deres Modstandere, hvortil saavel Amtmand Unsgaard som min egen Ringhed hører, og naar han har gjort det, vil han maaske kunne forstaa, at i den samme Time, da han forbauses over, at Regjeringen vil stride ind mod de Embedsmænd, der paa en eller anden Maade, som Regjeringen anser for uberettiget og upassende, optræde i den politiske Kamp, er det dog et mærkværdigt Forlangende af ham, at Regjeringen skulde træde op og beskytte sine Modstandere imod Domme, der i den politiske Kamp ogsaa sælbes fra Modpartens Side. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg ikke skal faste noget Brændstof ind i Forhandlingen, der har et andet Formaal, og hvori i Virkeligheden disse Forhold ikke høre hjemme.

Formanden (Berg): Jeg maa gjøre opmærksom paa, at naar den sidste ærede Taler gjør de omhandlede Udtryk „samvittighedsløse Ledere“ og „Bondefangere“ til sine, maa jeg erklære, at saadanne Udtryk ere ikke tilbørlige her i Salen.

Sagt: Løv jeg gjøre en kort Bemærkning? Jeg vil da gjøre den høitærede Formand opmærksom paa, at jeg ikke har brugt disse Udtryk her i Salen. Jeg har kun omtalt, hvorledes en Tale, der fandt Sted udenfor denne Sal, opfattedes af de Tilstedeværende.